

ŽUPNE OBAVIJESTI:

25. 04. 2010. – 4. Vazmena – DOBROG PASTIRA

Spomen dani i blagdani kroz tjedan:

- P 26. 04. Marcellin i Kleto**
U 27. 04. Ozana Katorska,
S 28. 04. Petar Chanel, Euzebije
Č 29. 04. Katarina Sijenska, kata
P 30. 04. Sofija, papa Pio V, Silvije
S 01. 05. Josip radnik, Jeremija
N 02. 05. 5. VAZMENA – Atanazije

✿ U subotu (01. 05.) započinje Marijin mjesec – mjesec svibanj. Na prvi svibanj započet će "svibanjske pobožnosti" u našoj crkvi bit će svaku večer u 18,30 i zatim sv. misa u 19,00 sati. U mjesecu svibnju Crkva nam preporuča razne nakane apostolata molitve. Među njima su:

✿ - da se dokrajči nepravedna trgovina s ljudima u koju su na žalost uvučeni milijuni žena i djece.
✿ - da po Marijinu primjeru i zagovoru trajno živimo i rastemo u milosti koju primamo od Isusa Krista – Sina njezina.

✿ Slijedeća nedjelja je 5 vazmena.

✿ Slijedeće nedjelje u 10,00 sati u svetištu Majke Božje na Trsatu je svečano otvorenje " trsatskih Marijinih dana." (od 02. – 09. 05. 2010.) Tijekom tjedna svaku večer u 18,30 razne grupe imat će pobožnost.

Raspored svetih misa:

Radnim danom: 7³⁰, 19⁰⁰ sati

Nedjeljom i blagdanom:

7³⁰ 9⁰⁰ 10³⁰ 12⁰⁰ 19⁰⁰ sati

U bolnici na Potoku nedjeljom u 10⁰⁰ sati

Izdaje: Župni ured - Gospe Lurdske

Biseri iz i u životu...

Kristova vjernost-svećenikova vjernost

Danas, u okviru ove Četvrte vazmene nedjelje – Nedjelje Dobrog Pastira – i u okviru evandeoskog izvješća o Dobrom Pastiru, cijela Katolička Crkva slavi svjetski dan molitve za duhovna zvanja. Sigurno nam u ušima odzvanjaju riječi koje je Isus, Dobri Pastir, jednom prilikom rekao: „Žetva je velika, a radnika malo. Molite gospodara žetve da pošalje radnika u žetvu svoju.“ Treba moliti gospodara žetve za nova duhovna zvanja, jer je svako duhovno zvanje Božja inicijativa, njegova milost i njegov poziv. Molimo za dovoljan broj novih duhovnih zvanja.

- Gleda li današnji svijet čudno na mlade koji se odluče na nasljedovanje Krista kao svećenik, redovnik, redovnica.

- Ako DA, zašto?

Moglo bi se tu navesti niz razmišljanja koja dovode k takvom stavu. Svakako je u pitanju velika liberalizacija društva, neodgovorna sloboda i manjak vjere u obiteljima. U tom duhu slobodno se može reći da danas nije kriza zvanja nego kriza vjere u obitelji. I s pravom reče sv. I. Vianney: "Pustite jednu župu 20 godina bez svećenika, i ona će se klanjati nerazumnim životinjama."

U jednom pismu piše jedna redovnica: "Zvanja za sad nemamo, jer ne poznaju vrijednost posvećenog života, a k tome i Gospodin nas želi malo u poniznosti učvrstiti, jer zvanja su ponos zajednice, a Gospodin želi da se mi samo s njim ponosimo!

Imamo li mi ponos, ako da, onda je to duhovno zvanje koje Bog daje onima koji će raditi u vinogradu Gospodnjem, ne radi prljava dobitka već na Slavu Božju.

Župni listić

Župe Gospe Lurdske

51000 RIJEKA, Kapucinske stube 5 - tel.(051) 335 233, faks 334 911

Bolnički kapelan: 091 90 78 698 – www.svetifrane.org

25. 04. 2010.

God. III, br. 77.

EVANĐELJE – Iv. 10, 27-30

U ono vrijeme: Reče Isus: " Ovce moje slušaju glas moj; ja ih poznajem, i one idu za mnom. Ja im dajem život vječni te neće propasti nikada i nitko ih neće ugrabiti iz moje ruke. Otac moj, koji mi ih dade, veći je od svih i nitko ih ne može ugrabiti iz ruke Očeve. Ja i Otac jedno smo."

SVEĆENICI NE DOLAZE S NEBA

Oni dolaze iz vašega srca, iz snage vaše vjere, iz vjernosti s kojom ste Kristova zajednica, iz životnosti i privlačnosti vaše radosti.

Oni su plodovi vaše ljubavi.

Hans Urs von Balthasar

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA

Gospodine Isuse, dobri pastiru, koji si darovao svoj život da bi svi imali život, podaj i nama, vjerničkoj zajednici prosutoj po cijelom svijetu, puninu toga života i daj da postanemo sposobni svjedočiti ga i drugima naviještati.

Gospodine Isuse, podaj puninu svoga života svim osobama koje su tebi posvećene, posvećene službi Crkve, neka budu radosne u svom darivanju, neumorne u svom služenju, velikodušne u svojoj žrtvi; i njihov primjer neka otvara druga srca da poslušaju i slijede tvoj poziv.

Gospodine Isuse, podaj puninu svoga života kršćanskim obiteljima, da budu žarke u vjeri i u crkvenom služenju i da pospješuju tako nastanak i razvoj novih posvećenih zvanja.

Gospodine Isuse, podaj puninu svoga života svim ljudima, naročito mladićima i djevojkama koje pozivaš u svoju službu; prosvijetli ih kod izbora; podrži ih u vjernosti; učini da budu hrabri i spremni darovati svoj život po tvom primjeru, da bi drugi imali život. Amen.

Ivan Pavao II.

Gospodine Isuse Kriste, pastiru dobri i vječni svećeniče ...

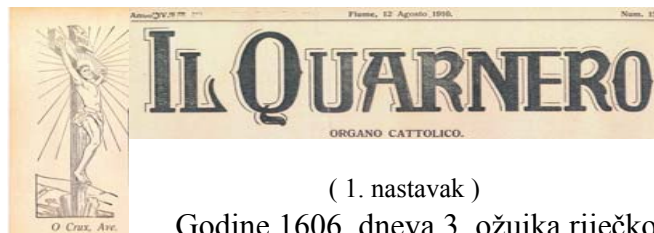
mi te ponizno i skrušeno molimo, s tvojom Majkom te molimo, umnoži u Crkvi u Hrvata sveta duhovna zvanja. Umnoži u našem narodu prave katoličke obitelji, koje će hrabro primati blagoslov djece.

Svojim Svetim Duhom potiči čestite mladiće i nevine djevojke da pođu za tobom u svećeničkom i redovničkom zvanju...

To te svim srcem molimo. U njima ti dolaziš. "Dođi, Gospodine Isuse!"
Amen.

Kardinal Franjo Kuharić

Povijesne crtice uoči proslave 400. –te god. dolaska kapucina u Rijeku – Hrvatsku

(1. nastavak)

Godine 1606. dneva 3. ožujka riječko gradsko vijeće posla molbu Papi Pavlu V., moleći ga, da bi na Rijeci utemeljio samostan Kapucina.

Kapucini su posebna grana reda sv. Franje, te se razlikuju od ostalih po tom, što strože opslužuju prvobitna pravila svog velikog utemeljitelja, što nose bradu i brkove, i na svome odijelu imaju oveću kukuljicu, tal. cappuccio, te po tome bijahu nazvani kapucini. Ovaj ogranak reda utemelji pobožni franjevac Matej de Bassi godine 1528.

Dneva 24. veljače bijaše skupljeno gradsko vijeće, u kome bijaše priopćeno, da car Ferdinand II. kani kupiti za traženi samostan potrebito zemljište. On to zemljište u istinu i kupi od oo. Augustinianaca, i to upravo ono zemljište, na kome se i danas nalazi kapucinski samostan i crkva.

Dneva 26. srpnja iste godine skupilo se nanovo gradsko vijeće, pozivljući građanstvo grada Rijeke, da pruži pomoć za izgradnju željenog samostana.

Građanstvo se rado pozivu odazvalo i upravo se natjecalo, tko će da dade više i prvo. U arhivu se riječke općine nalaze isprave, koje o tome jasno govore. Tu je bilo prinosa u novcu i materijalu, a među prvima, koji su svima prednjačili, nalaze se zabilježena imena sve samih gradskih otaca, prvaka naroda.

Rijeka je još u ono doba bila važan grad na Jadranskome moru. Pripadaše puljskoj biskupiji. Pod senjsko-modrušku biskupiju dođe tek god. 1787.

Samostan se dakle počeo graditi na zemljištu, što ga je kupio car Ferdinand II, a bijaše udaljen od gradskih zidina za po talijanske milje.

Temeljni kamen bijaše postavljen dneva 28. kolovoza 1610. Upravo tri stotine godina nazad.

Samostan i crkva bijaše brzo dogotovljena. Crkva bijaše posvećena na čast sv. Augustina.

Samu posvetu obavi puljski biskup Klaudij Sozomeno dneva 14. srpnja 1613. Samostan pak imadaše tada 23 celice, u kojima obitavahu 22 redovnika i novaka. Sve bijaše građen o po strogim ustanovama reda, čedno i siromašno.

Ovaj samostan pripadaše sve do god. 1778. pod redodržavu Štajersku. Te se godine po nalogu cara Josipa II. odijeliše od ove provincije samostani u Zagrebu, Varaždinu, Rijeci i Karlobagu, te se ujediniše u posebnu Kustodiju hrvatsko-primorsku. Zadnji Kustod bijaše o. Anđelik iz Koprivnice. Pod njegovom upravom bijaše ova Kustodija obraćena u Provinciju, a prvim Provincijalom bje izabran spomenuti otac Anđelik. To se dogodilo god. 1847. Današnji vlč. otac Bernardin dvadeseti je provincijal ove redodržave, koji već po treći put obnaša tu veliku čast.

Riječki Kapucini već od početka svoga dolaska u novi samostan stadoše razvijati svoj apostolski rad zamjernim marom.

(nastavlja se)